

til at udtale den Sag, der ligger mig som Finantsminister nærmest, nemlig Spørgsmaalet om Maaden, hvorpaa man fremtidig skal stille sig med Hensyn til Anvendelsen af de Penge, som paa denne Maade ere komne tilstede. Det vil ses saavel af den Meddelelse, der er gjort til Udvalget, som af det Forslag, der er stillet navnlig paa Tillægsbevillingen for indeværende Aar, hvorledes mit Standpunkt i saa Henseende er. Med Hensyn til de 5 Millioner, som Talen er om, er jo Forslaget følgende. De to Millioner anvendes til Dækning af den Underbalance, der vil fremkomme efter vor Finantslov for indeværende Aar og Tillægsbevillingsloven tilsammen. Det vil nemlig erindres, at der, da Rigsdagen sidst gav Finantsloven fra sig, paa den var en Underbalance, som naar Alt tages sammen, udgjorde henved 1 Million Rd. Dernæst vil det erindres, at her paa Tillægsbevillingsloven, som foreligger Thinget, og hvorover Udvalget har afgivet Betænkning, oprindeligt var foreslaaet bevilget, tilbøds til allerede afholdte Udgifter, et Beløb af henved 1 Million; men dette Beløb er under Lovforslagets Behandling voret til henved 1 1/2 Million Rd., idet der siden er stillet forskjellige Forslag til Lovforslaget. Resultatet deraf er altsaa, at der er en Underbalance af noget over 2 Millioner paa Budgettet og Tillægsbevillingsloven for indeværende Aar, hvilken Underbalance foreslaas dækket ved de 2 Millioner Kreditbeviser, som allerede ere solgte. Dernæst er der fremsat det Forslag, at 1 Million Kreditbeviser af de 3 Millioner skal gaa over til Reservecapitalen for at benyttes til at tilvejebringe det Tilskud, Reservecapitalen efter Finantslovens Bydende skal gjøre til Kassebeholdningen i Løbet af dette Aar, men at derimod de to resterende Millioner skulle henlægges til Reservecapitalen, for der at gjøres frugtbringende og at bevares paa samme Maade som Reservecapitalens øvrige Aktiver. Det ærede Udvalg har havt nogen Betænkelse i denne Henseende, og saavidt jeg kan skjønne, har Flertallet her delt sig mellem to Anskuelser. Vi ere her ved første Behandling, hvorfor der ikke foreligger noget Endringsforslag, og jeg kan saaledes ikke udtale mig om Sagen med

fuldkommen Sikkerhed; men dersom jeg har forstaaet Udtalelsene rigtigt, er der nogle Medlemmer af Udvalget, som kunde være tilbøielige til kun at ville stadfæste Loven for de 2 Millioners Vedkommende, men derimod ikke for de øvrige 3 Millioners Vedkommende, hvilket altsaa vilde have tilfølgende, at disse 3 Millioner, som allerede ere udfærdigede, og som bevares i Finantsministeret, skulde kasseres. Jeg tror imidlertid, det vil erkjendes, at dette i flere Henseender vilde være en meget ueheldig Forholdsregel, og jeg skal navnlig gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig at være urigtigt, at man, naar man har skabt og endnu har tilbage et saa nyttigt Middel, som dette ved forskjellige Leiligheder kan være for Statens Finanser, vil berøve sig selv Muligheden til at kunne bruge det; men det er det, man vilde gjøre, naar man fulgte denne Tanke videre, uanset de andre Misligheder, som det kunde medføre, og som ogsaa ere antydede af Mindretallet. Der er ogsaa en anden Anskuelse, som er kommen frem fra Flertallet, og som gaar ud paa, at man skulde tage et Forbehold med Hensyn til Anvendelsen af disse Kreditbeviser, saaledes at de kun skulde kunne udgives efter en Beslutning paa Finantsloven eller ved særlig Lov. Forsaavidt denne Tanke gaar ud paa, at man ikke ved Hjælp af disse Kreditbeviser skulde kunne afholde nogen Udgift, som ikke paa anden Maade var lovhjemlet, maa jeg skænke denne Tanke mit fuldkomneste Bifald; men den kommer da ogsaa ind under den almindelige Regel, vi have, nemlig at der ikke maa afholdes Udgifter, som ikke ere hjemlede ved Finantsloven. Hvis Tanken derimod er, hvad jeg nærmest antager, at man vil belægge disse Kreditbeviser med et særligt Baand fremfor Reservecapitalens øvrige Aktiver, tror jeg ikke, det vil være hensigtsmæssigt. Jeg maa sige,

Rettelser.

Sp. 4236, Lin. 9 f. o. skaar: „at den skulde deles“, læs: „at den lærde Skole skulde deles osv.“
— 4244, Lin. 11 f. n.: „19de Aarhundrede“ læs: „19de Hundredaar“.